

מסורת הש"ס

(א) גלילי מן. (ב) ש"ס כחמשה עשר. (ג) וי' תעשר כחמשה עשר. (ד) מי נולד שם ידועים שם. (ה) ש"ס כחמשה עשר. (ו) ש"ס כחמשה עשר. (ז) ש"ס כחמשה עשר. (ח) ש"ס כחמשה עשר. (ט) ש"ס כחמשה עשר. (י) ש"ס כחמשה עשר. (יא) ש"ס כחמשה עשר. (יב) ש"ס כחמשה עשר. (יג) ש"ס כחמשה עשר. (יד) ש"ס כחמשה עשר. (טו) ש"ס כחמשה עשר. (טז) ש"ס כחמשה עשר. (יז) ש"ס כחמשה עשר. (יח) ש"ס כחמשה עשר. (יט) ש"ס כחמשה עשר. (כ) ש"ס כחמשה עשר.

הגהות הב"ח

(א) ש"ס כחמשה עשר. (ב) ש"ס כחמשה עשר. (ג) ש"ס כחמשה עשר. (ד) ש"ס כחמשה עשר. (ה) ש"ס כחמשה עשר. (ו) ש"ס כחמשה עשר. (ז) ש"ס כחמשה עשר. (ח) ש"ס כחמשה עשר. (ט) ש"ס כחמשה עשר. (י) ש"ס כחמשה עשר. (יא) ש"ס כחמשה עשר. (יב) ש"ס כחמשה עשר. (יג) ש"ס כחמשה עשר. (יד) ש"ס כחמשה עשר. (טו) ש"ס כחמשה עשר. (טז) ש"ס כחמשה עשר. (יז) ש"ס כחמשה עשר. (יח) ש"ס כחמשה עשר. (יט) ש"ס כחמשה עשר. (כ) ש"ס כחמשה עשר.

גליון הש"ס

ב"ח ש"ס כחמשה עשר. (א) ש"ס כחמשה עשר. (ב) ש"ס כחמשה עשר. (ג) ש"ס כחמשה עשר. (ד) ש"ס כחמשה עשר. (ה) ש"ס כחמשה עשר. (ו) ש"ס כחמשה עשר. (ז) ש"ס כחמשה עשר. (ח) ש"ס כחמשה עשר. (ט) ש"ס כחמשה עשר. (י) ש"ס כחמשה עשר. (יא) ש"ס כחמשה עשר. (יב) ש"ס כחמשה עשר. (יג) ש"ס כחמשה עשר. (יד) ש"ס כחמשה עשר. (טו) ש"ס כחמשה עשר. (טז) ש"ס כחמשה עשר. (יז) ש"ס כחמשה עשר. (יח) ש"ס כחמשה עשר. (יט) ש"ס כחמשה עשר. (כ) ש"ס כחמשה עשר.

רבינו חננאל

אמר אביי מבי ר' עקיבא ש"ס כחמשה עשר. (א) ש"ס כחמשה עשר. (ב) ש"ס כחמשה עשר. (ג) ש"ס כחמשה עשר. (ד) ש"ס כחמשה עשר. (ה) ש"ס כחמשה עשר. (ו) ש"ס כחמשה עשר. (ז) ש"ס כחמשה עשר. (ח) ש"ס כחמשה עשר. (ט) ש"ס כחמשה עשר. (י) ש"ס כחמשה עשר. (יא) ש"ס כחמשה עשר. (יב) ש"ס כחמשה עשר. (יג) ש"ס כחמשה עשר. (יד) ש"ס כחמשה עשר. (טו) ש"ס כחמשה עשר. (טז) ש"ס כחמשה עשר. (יז) ש"ס כחמשה עשר. (יח) ש"ס כחמשה עשר. (יט) ש"ס כחמשה עשר. (כ) ש"ס כחמשה עשר. (א) ש"ס כחמשה עשר. (ב) ש"ס כחמשה עשר. (ג) ש"ס כחמשה עשר. (ד) ש"ס כחמשה עשר. (ה) ש"ס כחמשה עשר. (ו) ש"ס כחמשה עשר. (ז) ש"ס כחמשה עשר. (ח) ש"ס כחמשה עשר. (ט) ש"ס כחמשה עשר. (י) ש"ס כחמשה עשר. (יא) ש"ס כחמשה עשר. (יב) ש"ס כחמשה עשר. (יג) ש"ס כחמשה עשר. (יד) ש"ס כחמשה עשר. (טו) ש"ס כחמשה עשר. (טז) ש"ס כחמשה עשר. (יז) ש"ס כחמשה עשר. (יח) ש"ס כחמשה עשר. (יט) ש"ס כחמשה עשר. (כ) ש"ס כחמשה עשר.

המוציא יין פרק שמיני שבת

ע"ה.

עין משפט
גור מוצה

ד"א ב"מ פ"ה מהל' שבת
הלכות כ"ב
ה' ג' ש' הלכות כ"ב

לענין רש"י

גליון הש"ס (גליון א'). דק
חוק.
מ"ה"א. בריקת (מחל)
ע"ה"ס.
ט"פ"א. חולד.

רבינו חננאל (הספד)

דבר בחול לצורכו והוציא
בשבת חייב עליו בכל
שעה. ר"ש אומר כל
העצות הללו לא נאמרו
אלא למציעותן שאם
הענין בחול בשבת הללו
הענין בחול בשבת חייב. אבל
אם הוציא כלום מן כל
אילו בין יין בין חלב
בין דבש ובין מים, שלא
קרא הענין אינו חייב
אלא על ברביעית ואקשינן
אמר ס' ר' שמעון אומר
כ"ה במצוה אבל במצוה
אינו חייב אלא ברביעית
ואמרינן וכן מאמר ההצוה
לצ"ח וכן אינו חייב
אלא על הוצאתו, פ"י
בכל שעה. והוא צריך
שיעור, פ"י המצוה יין וכו'.
ואוקימנא דר' שמעון
במלכות שאמר לו וכו' לך
ופנה לי מקום לשעורה הכלל
ופנה כל מה שהיה שם
הענין וכו' רבו בשבת
הוציא לו מה שהצוה
לו הלכות, אם הוציא
הרב דבר שהוא חשוב
לכל כשיעורין הללו היו
הוא חייב. ואם הוציא הרב
דבר שאינו חשוב
לפחות מן השעורין הללו,
אילו הוא בעצמו הענין
חייב עליו בכל שעה,
אבל תלמידו הענין ופחות
הוא מן השעורין הללו
מציא פסוק, ואם הוציא
אין חייב אלא ברביעית,
שנמצא דבר ריש שאמר
לא נאמר כל השעורין
הללו לא למציעותן למי
שהענין לו שם. ויש
שספרין שמתו וזו פ"י
אחר דהיינו קאמר ריש לא
נאמר כל השעורין הללו
אלא לענין הצנע, ולא
ש"ס שנוסח שיהא
לו דאבי אריש דבריו, אלא
כל שש"ס ומשקין הכי
אמר מציא לא מציעה הוא,
ומפרקין פירוק דאבי.
אנחנו לא קא' סלק
לנא הכי ונלכנא דרשינא
דיוקא, פ"י בוש קרין אותו
בלשון ארמי ריש סלקא
ובלשון ששטאל סלקא,
שעורין על פי הכוש כמו
כורו אצל הצנערה כדי
שיכבד הכוש ויטוב, ויש
לעשות אותו מן העצם,
ויש עושין אותו מן העץ,
ויש עושין אותו מן
הט"ס ומשקין כי מבי
שיעור ט"ס כדי לעשות פי
כוש, למת הוצרכו שיעור
שופכין ברביעית כדי לנבל
בה את הט"ס, והוא ט"ס
של פי כוש מתגבל בפחות
מרכיבית. והשכנו את הט"ס
מגבל ועומר סני בה
השיעור, ואם צריך לנבל
אין אדם טורח לנבל ט"ס
לעשות פי כוש, נ"ח כדי
לחבו עליו קו נכספין.

אם נחלה י"ל סלחנא כל
שעה יח' חייב והוא נ"ח
שיעור המסור נחשבה
מחלוא יין וכו'.

ש"ס בחולין פ"א י"א. אין נראה לר"י לפרש דהיינו תנולל דתוספתא
קמי' כהן מילתא גופא כשחלם לחזור וצבורות (דף נח):
חשיב תנולל וחזור אלמא תנולל לאו היינו חזור: דם וכו' מיני
הכ"ע כשהצניעו והוצילו אלף דמיא
כל מיני משקין כהן כרביעית דין
ושמן ודבש ומים שיעורין כהנא
במתני': **א"ר** מצניע **א"ר** מוציא
הוא. פירש בקונט' דהוא מצי למימר
הכ"ע כשהצניעו והוצילו אלף דמיא
ליה ליטני' בשלל הוצילו המצניע עצמו
משום דתמיא כרש"א וקשה דמנלן
דאמיא כרש"א אדרבה כרש"ג
אמיא דמיירי לבסוף ועוד דאמיא
נקט בתנולל שאל רבו אפילו אלף
בעלמא נמי דוחק לומר דלא ממיב
רבי שמעון במחשבתו של זה אלף
תלמיד במחשבתו של רבו לך נראה
דפ"ס אטו מצניע לאו מוציא הוא
דמלך קמי' אכל המצניע בכל שהוא
דכוס משמע דהמצניע הוא המוציא
כדייק לעיל אינו חייב אלא המצניע
במתני' דלא כרש"א אלא קמי'
במצניע משמע אפילו אחר המצניע
חייב המוציא ולהכי קשיא ליה אטו
מצניע לאו מוציא הוא דהא שם
תנא מלך ממיב א"ר הוצילו המצניע
אלף כרש"א לבדו ומתניתין דכלל
גדול (ועל ע"ה): דהמצניע דלא כותיה
ומשם בתלמוד שאמר לו רבו דכ"ג
כ"ע מודו שהתלמיד עשה הכל לעת
רבי: **שופכין** פ"א חזו. דוקא
אזכירנא קא נע' וכן משמע דוקא
(דף ע"ט). דאמר והא טיט דמקמי
דליגזבליה תנא מודים חכמים לרבי
שמעון כמולא שופכין כ' והיון כה
שופכין למאי חזו משמע דמתני' אחי
שפיר ונראה לר"י דהיינו טעמא משום
דשופכין דמתניתין איכא למימר
דחזו למתא דכרס לרמוח כה
טוית ועקרות דלא מאמי' כלי
האי אלף שאין ראיון לשמה
אכל הכא דומיא דדס קמי' דמאיס
טונא ולכן נע' למאי חזו:

ר"י
לך ופנה לי המקום לסעודה הלך ופנה לו דבר חשוב לכל חייב עליוהו דבר
שאינו חשוב לכל אי אצנע' רביה מיהיב עליוהו ואי לא לא מיהיב: אמר מר
מודים חכמים לר"י במוציא שופכין לרה"ר ששיעורין ברביעית: שופכין
למאי חזו אמר רבי ירמיה לגבל בהן את הטיט והתניא' טיט כדי לעשות
בהן פי כור לא קשיא הא דמיגבל הא דלא מיגבל לפי שאין אדם מורה
לגבל טיט לעשות פי כור: **בתנאי'** ימוציא חבל כדי לעשות אדם לקופה
גמי כדי לעשות תלמי לנפה ולכברה רבי יהודה אומר ר"י לישול ממנו
מרת מנעל לקמן גייר כדי לכתוב עליו קשר מוכסין והמוציא קשר מוכסין חייב
גיר

למאי חזו אמר רבי ירמיה לגבל בהן את הטיט והתניא' טיט כדי לעשות
בהן פי כור לא קשיא הא דמיגבל הא דלא מיגבל לפי שאין אדם מורה
לגבל טיט לעשות פי כור: **בתנאי'** ימוציא חבל כדי לעשות אדם לקופה
גמי כדי לעשות תלמי לנפה ולכברה רבי יהודה אומר ר"י לישול ממנו
מרת מנעל לקמן גייר כדי לכתוב עליו קשר מוכסין והמוציא קשר מוכסין חייב
גיר

